

23. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

23. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 175-181

overveje om jeg skal tage mod det
pou op den ble tilbud eller ej -
hvis jeg gør indtægter for det skal
det være helt kompromisløst.
Det vil formentlig vise sig at
man, selv om man havde beslut-
tet ikke at ville producere noget,
alene ved den slags tilbud, hvis
man gør helt & fuldt indtægter
derfor, vil for sig selv at lave.
Så derfor bør man tage den
med sig - ikke presse pou-værdi.
For det er jo stadig, ikke et
spørgsmål om bare at pro-
ducere - det er stadig kun et
spørgsmål om hvor for man
gør det.
Vi ligger end at producere her
for, det må er at arbejde med
sig selv gøre sin tilværelse
til det vigtigste produkt.

Paris

23-3-71.

Jeg har med stor inke-
resse læst Allen Ruppon's og
Jack Burthums ~~et~~ anti-art-
-arkitektur i dels Art News dels
Art Forum. Begge mener de at
kunsten er blevet overflødig efter

i den moderne kultur fordi den
dels i lige svare til den neoklasi-
sistiske kulturs midtp., dels
en overlevering fra en anden
kultur.

Thi når man læser disse arti-
kler er man meget enige med
de to skribenter, men efterkom-
den som man joer kan det des
arguenter i sig selv bliver man
mindre & mindre overbevist om
stor sikkerhed i des argumenter.

Men som en Carl Sauer og Kup-
pers er, hans arguenter nævner
sig det rene postulat.

Han siger f. eks. i en mangel
over artiklen: To escape from
the traps of art, it is not
enough to be against museums
or to stop producing make-
table objects; the artist of
the future must learn how
to evade his profession.

Der er selv i disse korte linier
en selvmodsigelse. Kuppers
og griber kunsten vil have
den destrueret og elimineret, men
som tidlig har der kun just vist
begrebet kunstner. Hvorfor
kan kunstneren stadig eksistere

nuor kunsten er destrueret?
Det er jo netop det dilemma
disse antikunstere står i, de
vil nedslutte kunsten, men ikke
sig selv - ikke kunstneren.
Det vilde dog være den ægte
løsning på problemet og den
eneste konstens at opbygge
med en ny form for kunst-
nerisk aktivitet hvor man an-
ser kunsten for værdifuld.
Men disse kunstens betingelser
optræder stadig i kunsthisto-
riens spalter, i gallerier, på an-
d- og på museer, med deres
og bredt med kunst.
Det svare til hvis en konser-
vativ fulktingsmand sagde:
i virkeligheden er jeg kun konservativ,
men nu sidder jeg her i den
konservative fulktingsgruppe, og
her ~~træ~~ jeg vil jeg behandle
konservativt. Det kunne
måske nok være hans indvirk-
ning, men for at blive sid-
dende som fulktingsmand
må han indordne sig under
sit partis disciplin - hvor er
så han betingelse af kon-
servativt man her? Nej - hele

Spørge sig muligt drejer sig om noget helt andet end det der reelles. Sou og valdigt op om, det drejer sig om hvordan man vil er handle at der findes et begreb, en forestilling (om man vil) der hedder kunst.

Er der man at et sou dant begreb findes (selvom man ikke klarer man definere det) sou man man finder gode mig tale om kunst og ikke alt muligt andet som f. eks. kopieret "When art is only one of several possible functions of a situation many have, it loses its privileged status and becomes, so to speak, a lower-case attribute.

Med en sou dan søgning er han holdt op med at tale om kunst. Hvis man mener at kunst er ikke eksisterer som andet end en illusionistisk overlevering fra en anden kultur o.k. sou lad os holde helt op med at tale om kunst og kunstnere - sou lad os tale om alt det andet - sou lad os droppe en hver forbindelse

med kunsten, dens historier
og gallerier som led os bevæge
os ud til julehel som "Kvæde
efter vores lege"!
2 dag som på "Monterey Pop"
filmen, de stærkeste oplevelser
i den var Jimi Hendrix,
Jimmy Hendrix og Ravi Shankar.
Da det var på grund af
denne film at de første skænde
konkter opstod hos mig - på
konkter; de sinder og alle kender
mange mennesker styre mere til
for at høre den nye musik
og end nu flere kender kaber.
oplader med den musik -
hvorfor? Det er (noget det er
godt; noget det er bedst) på
"kun" musik - alt som kunst
Så nu så mange forsøg på
at gøre musikken en god
f. eks. en politisk - kun ikke
lidslige den kendsgerning at
det drejer sig om det "nye"
og mere autonome kunstneres
udtryk som findes - musik.
Noget Ravi Shankar spiller
som er det "kun" musik over-
-Ved det gammel og på en anden
kultur end vores, men lang den-

- man de gejstres, lyfter op lever og
lever med i den nye musik -
Som er kendt!
Men i de gamle Kupperen
og Bernhorn i deres Social-
de materialiske jolkeligheds be-
rørelse glæmmer en meget vigtig
ting, at hvis alle menneske-
findes et dybt, dybt behov
for at kunne høre sig, og
i dimensioner ~~der~~ af i et
rum der er afhængig af
den et mindelige hverdags livsværelse
- man kan gerne for mig kalde
det et yndeligt, himmelagt
lyftsuligt rum - man kan
også gerne kalde det romantik.
Hvad man end kalder det
kan det ikke bortvise den
kendsgerning der alene er kunstens
kunstens og religionens at der
findes noget som kaldes sjæl
og man næsten i tvivl om dets
kraft. Det er dette kunstens
største for, det er dette menneskelige
og indflytelse der er kunst-
gen, kunstens er alene til
for, at den nye menneskelige
kraft skal kaldes levende.
Så end heder er jo - at kunstens

ihlke er af den ne verden.
Den ne sandhed foreser mon
fra alle hold at skjule et
undertrykte at be næste ved
i standselig at blande kunsten
og den ne verdens affære sammen.
Og dog sidder præske intellektu-
elle (som is i aften kor sel-
det) i T. v studiet og diskuterer
Arbejd og siger en hel masse
begyver sig om ham for der-
ved at sætte sig selv i relief.
Nydelige og moderne ud og unge
men nsker, men ingen af dem
med bare en anelse af kontyngs-
-lyskuders vanvid i gjenne-vej-
de er paa den sikre formidlings
side. De aner ihlke at det
netop var den gyggende sand-
-hed Arbejd gav sit liv til,
at kunsten ihlke er af den-
-ne verden, og at den naar
den besmitter sig med den ne
verdens affære ihlke er kunst.
